

22003A0719(02)

19.7.2003

DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ

L 181/34

UMOWA**w sprawie wzajemnej pomocy prawnej między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi****SPIS TREŚCI**

Preambuła	
Artykuł 1	Cel i przedmiot
Artykuł 2	Definicje
Artykuł 3	Zakres stosowania niniejszej Umowy w odniesieniu do dwustronnych Traktatów o wzajemnej pomocy prawnej z Państwami Członkowskimi oraz w przypadku ich braku
Artykuł 4	Identyfikacja informacji bankowych
Artykuł 5	Wspólne zespoły śledcze
Artykuł 6	Wideokonferencja
Artykuł 7	Przyspieszone przekazywanie wniosków
Artykuł 8	Wzajemna pomoc prawna dla organów administracyjnych
Artykuł 9	Ograniczenia wykorzystywania w celu ochrony danych osobowych i innych
Artykuł 10	Wniosek państwa wzywającego o poufność
Artykuł 11	Konsultacje
Artykuł 12	Stosowanie tymczasowe
Artykuł 13	Nieodstępowanie
Artykuł 14	Przyszłe dwustronne traktaty o wzajemnej pomocy prawnej z Państwami Członkowskimi
Artykuł 15	Wyznaczanie i zawiadamianie
Artykuł 16	Terytorialny zakres stosowania
Artykuł 17	Przegląd
Artykuł 18	Wejście w życie i wypowiedzenie
Nota wyjaśniająca	

UNIA EUROPEJSKA ORAZ STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI,

PRAGNĄC dalej ułatwiać współpracę między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej a Stanami Zjednoczonymi Ameryki,

PRAGNĄC bardziej skutecznie zwalczać przestępczość jako środek ochrony ich demokratycznych społeczeństw i wspólnych wartości,

NALEŻYCIE UWZGLĘDNIAJĄC prawa jednostek oraz zasadę państwa prawnego,

UWZGLĘDNIAJĄC gwarancje na mocy ich systemów prawnych przewidujące prawo osoby oskarżonej do sprawiedliwego procesu, włączając w to prawo do osądzenia przez bezstronny sąd powołany na mocy prawa,

PRAGNĄC zawrzeć Umowę odnoszącą się do wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Cel i przedmiot

Umawiające się Strony zobowiązują się, zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy, zapewnić poprawę współpracy i zwiększenie wzajemnej pomocy prawnej.

Artykuł 2

Definicje

1. „Umawiające się Strony” oznaczają Unię Europejską oraz Stany Zjednoczone Ameryki.
2. „Państwo Członkowskie” oznacza Państwo Członkowskie Unii Europejskiej.

Artykuł 3

Zakres stosowania niniejszej Umowy w odniesieniu do dwustronnych traktatów o wzajemnej pomocy prawnej z Państwami Członkowskimi oraz w przypadku ich braku

1. Unia Europejska, zgodnie z Traktatem o Unii Europejskiej, oraz Stany Zjednoczone Ameryki zapewniają, że postanowienia niniejszej Umowy stosuje się w związku z dwustronnymi traktatami o wzajemnej pomocy prawnej między Państwami Członkowskimi a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, obowiązującymi w chwili wejścia w życie niniejszej Umowy, pod następującymi warunkami:

- a) artykuł 4 stosuje się w celu zapewnienia identyfikacji rachunków i transakcji finansowych w uzupełnieniu wszelkich uprawnień już przewidzianych na podstawie postanowień dwustronnych traktatów;
- b) artykuł 5 stosuje się w celu dopuszczenia możliwości tworzenia i działalności wspólnych zespołów śledczych w uzupełnieniu wszelkich uprawnień już przewidzianych na podstawie postanowień dwustronnych traktatów;
- c) artykuł 6 stosuje się w celu dopuszczenia możliwości przesłuchania osoby znajdującej się na terytorium państwa wezwanego za pośrednictwem technologii przekazu wideo między państwem wzywającym i państwem wezwanym w uzupełnieniu wszelkich uprawnień już przewidzianych na podstawie postanowień dwustronnych traktatów;

d) artykuł 7 stosuje się w celu zapewnienia wykorzystania przyspieszonych środków komunikacji w uzupełnieniu wszelkich uprawnień już przewidzianych na podstawie postanowień dwustronnych traktatów;

e) artykuł 8 stosuje się w celu zapewnienia wzajemnej pomocy prawnej dla zainteresowanych organów administracyjnych w uzupełnieniu wszelkich uprawnień już przewidzianych na podstawie postanowień dwustronnych traktatów;

f) z zastrzeżeniem artykułu 9 ustęp 4 i 5, artykuł 9 stosuje się w miejsce lub w przypadku braku postanowień dwustronnych traktatów regulujących ograniczenia w wykorzystywaniu informacji lub dowodów dostarczonych państwu wzywającemu oraz regulujących zastrzeżenie warunków lub odrzucanie wniosków o pomoc ze względu na ochronę danych;

g) artykuł 10 stosuje się w przypadku braku postanowień dwustronnych traktatów dotyczących okoliczności, w jakich państwo wnioskujące może wnosić o poufność w swoim wniosku.

2. a) Unia Europejska, zgodnie z Traktatem o Unii Europejskiej, zapewnia, że każde Państwo Członkowskie przyjmuje do wiadomości, w drodze dokumentu w formie pisemnej między tym Państwem Członkowskim a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, stosowanie w sposób określony w niniejszym artykule swojego obowiązującego dwustronnego Traktatu o wzajemnej pomocy prawnej ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki.

b) Unia Europejska, zgodnie z Traktatem o Unii Europejskiej, zapewnia, że nowe Państwa Członkowskie przystępujące do Unii Europejskiej po wejściu w życie niniejszej Umowy oraz posiadające dwustronne traktaty o wzajemnej pomocy prawnej ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki, podejmują środki określone w literze a).

c) Umawiające się Strony dokładają starań w celu zakończenia procesu określonego w literze b) przed zaplanowanym przystąpieniem nowego Państwa Członkowskiego lub tak szybko, jak jest to możliwe po przystąpieniu. Unia Europejska zawiadamia Stany Zjednoczone Ameryki o terminie przystąpienia nowych Państw Członkowskich.

3. a) Unia Europejska, zgodnie z Traktatem o Unii Europejskiej, oraz Stany Zjednoczone Ameryki zapewniają również, że postanowienia niniejszej Umowy stosuje się w przypadku braku obowiązującego dwustronnego Traktatu o wzajemnej pomocy prawnej między Państwem Członkowskim a Stanami Zjednoczonymi Ameryki.

b) Unia Europejska, zgodnie z Traktatem o Unii Europejskiej, zapewnia, że takie Państwo Członkowskie przyjmuje do wiadomości, w drodze dokumentu w formie pisemnej między tym Państwem Członkowskim a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, stosowanie postanowień niniejszej Umowy.

c) Unia Europejska, zgodnie z Traktatem o Unii Europejskiej, zapewnia, że nowe Państwa Członkowskie przystępujące do Unii Europejskiej po wejściu w życie niniejszej Umowy, które nie posiadają dwustronnych traktatów o wzajemnej pomocy prawnej ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki, podejmują środki określone w literze b).

4. Jeżeli proces określony w ustępie 2 litera b) oraz w ustępie 3 litera c) nie zostaje zakończony przed terminem przystąpienia, postanowienia niniejszej Umowy stosuje się w stosunkach między nowym Państwem Członkowskim a Stanami Zjednoczonymi Ameryki od dnia, w którym zawiadomiły one siebie oraz Unię Europejską o zakończeniu ich wewnętrznych procedur w tym celu.

5. Umawiające się Strony uzgadniają, że niniejsza Umowa jest przewidziana wyłącznie w celu wzajemnej pomocy prawnej między zainteresowanymi państwami. Postanowienia niniejszej Umowy nie dają żadnej osobie prywatnej prawa uzyskiwania, zatajania lub wyłączenia jakichkolwiek dowodów lub czynienia przeszkód w wykonywaniu wniosku; nie rozszerzają ani nie ograniczają praw przewidzianych na podstawie prawa krajowego.

Artykuł 4

Identyfikacja informacji bankowych

1. a) Na wniosek państwa wzywającego państwo wezwane niezwłocznie ustala, zgodnie z warunkami niniejszego artykułu, czy banki z siedzibą na jego terytorium posiadają informację, czy dana osoba fizyczna lub prawna podejrzana lub oskarżona o popełnienie przestępstwa jest posiadaczem rachunku lub rachunków bankowych. Państwo wezwane niezwłocznie przekazuje wyniki swojego dochodzenia państwu wzywającemu.
- b) Działania opisane w literze a) mogą być również podejmowane w celu identyfikacji:
 - i) informacji odnoszących się do osób fizycznych lub prawnych skazanych lub w inny sposób powiązanych z przestępstwem;
 - ii) informacji posiadanych przez instytucje finansowe inne niż banki; lub
 - iii) transakcji finansowych niezwiązanych z rachunkami.
2. Wniosek o udostępnienie informacji opisanych w ustępie 1 zawiera:
 - a) tożsamość osoby fizycznej lub prawnej niezbędną do zlokalizowania takich rachunków lub transakcji; oraz
 - b) wystarczające informacje umożliwiające właściwemu organowi państwa, do którego się wnioskuje:
 - i) w sposób zasadny podejrzewać, że dana osoba fizyczna lub prawna ma związek z przestępstwem oraz że bank lub instytucja finansowa inna niż bank na terytorium państwa wezwanego może posiadać informacje, o które się wnioskuje; oraz
 - ii) stwierdzenie, że wymagane informacje odnoszą się do dochodzenia lub postępowania karnego;
 - c) w jak najszerszym zakresie informacje określające, którego banku lub instytucji finansowej innej niż bank może to dotyczyć, oraz inne informacje, których udostępnienie może pomóc w ograniczeniu zakresu dochodzenia.

3. Wnioski o pomoc na podstawie niniejszego artykułu są przekazywane między:

- a) centralnymi organami odpowiedzialnymi za wzajemną pomoc prawną w Państwach Członkowskich lub krajowymi organami Państw Członkowskich odpowiedzialnymi za prowadzenie dochodzenia i ściganie przestępstw wyznaczonymi na mocy artykułu 15 ustęp 2; oraz
- b) organami krajowymi Stanów Zjednoczonych odpowiedzialnymi za ściganie i karanie przestępstw, wyznaczonymi na mocy artykułu 15 ustęp 2.

Umawiające się Strony mogą, w następstwie wejścia w życie niniejszej Umowy, uzgodnić w drodze wymiany not dyplomatycznych zmian sposobów, za pośrednictwem których składa się wnioski na podstawie niniejszego artykułu.

4. a) Z zastrzeżeniem litery b) państwo może, zgodnie z artykułem 15, ograniczyć swoje zobowiązanie do dostarczania pomocy na podstawie niniejszego artykułu do:
 - i) przestępstw zagrożonych karą na podstawie przepisów prawnych zarówno państwa wezwanego, jak i państwa wzywającego;
 - ii) przestępstw zagrożonych karą pozbawienia wolności lub karą ograniczenia wolności na maksymalny okres 4 lat w państwie wzywającym oraz co najmniej 2 lat w państwie wezwanym; lub
 - iii) określonych poważnych przestępstw zagrożonych karą na podstawie przepisów prawnych zarówno państwa wezwanego, jak i państwa wzywającego.
- b) Państwo, które ogranicza swoje zobowiązanie na mocy litery a) podpunkt ii) lub iii) umożliwia przynajmniej identyfikację rachunków powiązanych z działalnością terrorystyczną oraz praniem brudnych pieniędzy uzyskanych z poważnej działalności przestępczej o szerokim zakresie, zagrożonych karą na podstawie przepisów prawnych zarówno państwa wzywającego, jak i państwa wezwanego.

5. Na podstawie niniejszego artykułu nie można odmówić pomocy powołując się tajemnicę bankową.

6. Państwo wezwane odpowiada na wniosek o sporządzenie danych dotyczących rachunków lub transakcji zidentyfikowanych na mocy niniejszego artykułu, zgodnie z postanowieniami mającego zastosowanie obowiązującego Traktatu o wzajemnej pomocy prawnej między zainteresowanymi państwami lub, w przypadku jego braku, zgodnie z wymogami jego krajowych przepisów prawnych.

7. Umawiające się Strony podejmują środki w celu uniknięcia nakładania nadmiernie dużych obciążeń na państwa wezwane poprzez stosowanie niniejszego artykułu. W przypadku gdy dla państwa wezwanego łącznie z bankami lub funkcjonowaniem sposobów komunikacji przewidzianych w niniejszym artykule wynikną mimo wszystko nadmierne obciążenia, Umawiające się Strony niezwłocznie konsultują się w celu ułatwienia stosowania niniejszego artykułu, włączając w to podjęcie takich środków, jakie mogą być wymagane do ograniczenia bieżących oraz przyszłych obciążeń.

Artykuł 5

Wspólne zespoły śledcze

1. Umawiające się Strony, w zakresie, w jakim tego jeszcze nie uczyniły, podejmują takie środki, jakie mogą być niezbędne, aby umożliwić powołanie i funkcjonowanie wspólnych zespołów śledczych na terytorium każdego Państwa Członkowskiego oraz Stanów Zjednoczonych Ameryki w celu ułatwienia prowadzenia dochodzenia i ścigania przestępstw dotyczących jednego lub więcej Państw Członkowskich oraz Stanów Zjednoczonych Ameryki, w przypadku gdy zainteresowane Państwo Członkowskie oraz Stany Zjednoczone Ameryki uważają to za właściwe.

2. Procedury, na podstawie których zespół funkcjonuje, takie jak jego skład, okres funkcjonowania, lokalizacja, organizacja, funkcje, cel oraz warunki uczestnictwa członków zespołu państwa w czynnościach dochodzeniowych odbywających się na terytorium innego państwa zostają uzgodnione między właściwymi organami odpowiedzialnymi za prowadzenie dochodzenia i ściganie przestępstw, określonymi przez zainteresowane państwa.

3. Właściwe organy określone przez zainteresowane państwa komunikują się bezpośrednio w celach powołania i funkcjonowania takiego zespołu, z wyjątkiem przypadku gdy wyjątkowa złożoność, szeroki zakres lub inne okoliczności powodują potrzebę bardziej scentralizowanej koordynacji w odniesieniu do niektórych lub wszystkich aspektów, kiedy to państwa mogą uzgodnić inne właściwe kanały komunikacji w tym celu.

4. W przypadku gdy wspólny zespół śledczy potrzebuje podjąć środki śledcze w jednym z państw powołujących zespół, członek zespołu z tego państwa może wnioskować do swoich własnych właściwych organów o podjęcie takich środków bez potrzeby składania przez inne państwa wniosku o wzajemną pomoc prawną. Wymagana norma prawna dla osiągnięcia takich środków w tym państwie jest normą mającą zastosowanie dla jego krajowych działań śledczych.

Artykuł 6

Wideokonferencja

1. Umawiające się Strony podejmują takie środki, jakie mogą być niezbędne w celu umożliwienia wykorzystywania technologii transmisji wideo między każdym z Państw Członkowskich a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w celu przesłuchania, w postępowaniu w odniesieniu do którego dostępna jest wzajemna pomoc prawna, świadka lub eksperta znajdującego się w państwie wezwanym, w zakresie w jakim taka pomoc nie jest obecnie dostępna. W zakresie, w jakim nie jest to szczegółowo określone w niniejszym artykule, zasadami regulującymi taką procedurę są te przewidziane na podstawie mającego zastosowanie obowiązującego Traktatu o pomocy prawnej między zainteresowanymi państwami, lub przepisy prawne państwa, do którego się wnioskuje, odpowiednio.

2. O ile państwo wzywające oraz państwo wezwane nie uzgodnią inaczej, państwo wzywające ponosi koszty związane ustanowieniem i obsługą przekazu wideo. Inne koszty powstałe w trakcie świadczenia pomocy (włączając w to koszty związane z

podróżą uczestników w państwie wezwanym) są ponoszone zgodnie z mającymi zastosowanie postanowieniami obowiązującego Traktatu o wzajemnej pomocy prawnej między zainteresowanymi państwami lub w przypadku gdy nie ma takiego traktatu, według uzgodnień między państwem wzywającym a państwem wezwanym.

3. Państwo wzywające oraz państwo wezwane mogą konsultować się w celu ułatwienia rozwiązania prawnych, technicznych lub logistycznych kwestii, które mogą wyniknąć podczas wykonywania wniosku.

4. Bez uszczerbku dla wszelkiego orzecznictwa na podstawie przepisów prawnych państwa wzywającego, świadome składanie fałszywych zeznań lub inne wykroczenie świadka lub eksperta podczas wideokonferencji jest karalne w państwie wezwanym w taki sam sposób, jakby zostało popełnione podczas krajowego postępowania.

5. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla zastosowania innych sposobów przeprowadzania przesłuchań w państwie wezwanym dostępnych na podstawie mającego zastosowanie traktatu lub przepisów prawnych.

6. Niniejszy artykuł jest bez uszczerbku dla stosowania postanowień dwustronnych umów o wzajemnej pomocy prawnej między Państwami Członkowskimi a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, które wymagają lub dopuszczają wykorzystanie technologii wideokonferencji do celów innych niż te opisane w ustępie 1, w tym do celów identyfikacji osób lub obiektów, lub odbierania oświadczeń związanych z dochodzeniem. W przypadku gdy nie jest to już przewidziane na podstawie mającego zastosowanie traktatu lub przepisów prawnych, państwo może w takich przypadkach dopuścić wykorzystanie technologii wideokonferencji.

Artykuł 7

Przyspieszone przekazywanie wniosków

Wnioski o wzajemną pomoc prawną oraz komunikacja z nimi związana mogą być dokonywane za pośrednictwem przyspieszonych środków komunikacji, włączając w to faks lub pocztę elektroniczną, z następującym po nich formalnym potwierdzeniem w przypadku gdy jest to wymagane przez państwo wezwane. Państwo wezwane może odpowiedzieć na wniosek za pomocą któregokolwiek z takich przyspieszonych środków komunikacji.

Artykuł 8

Wzajemna pomoc prawna dla organów administracyjnych

1. Wzajemna pomoc prawna jest również udzielana krajowemu organowi administracyjnemu, prowadzącemu dochodzenie w celu ścigania karnego, lub przekazania dochodzenia organom ścigania karnego, zgodnie z jego szczególnym administracyjnym lub ustawowym uprawnieniem do podejmowania takiego dochodzenia. Wzajemna pomoc prawna może również zostać udzielona innym organom administracyjnym w takich okolicznościach. Pomoc nie jest dostępna w odniesieniu do spraw, dla których organ administracyjny, nie przewiduje ścigania lub przekazania.

2. a) Wnioski o pomoc na podstawie niniejszego artykułu są przekazywane między organami centralnymi wyznaczonymi zgodnie z obowiązującym dwustronnym Traktatem o wzajemnej pomocy prawnej między zainteresowanymi państwami lub między takimi organami, co może zostać uzgodnione przez organy centralne.

b) W przypadku braku traktatu wnioski są przekazywane między Departamentem Sprawiedliwości Stanów Zjednoczonych a Ministerstwem Sprawiedliwości lub, na mocy artykułu 15 ustęp 1, odpowiednim ministerstwem zainteresowanego Państwa Członkowskiego odpowiedzialnym za przekazywanie wniosków o wzajemną pomoc prawną lub między takimi organami, co może zostać uzgodnione przez Departament Sprawiedliwości i takie ministerstwo.

3. Umawiające się Strony podejmują środki w celu uniknięcia nakładania nadmiernie dużych obciążeń na państwo wezwane poprzez stosowanie niniejszego artykułu. W przypadku gdy dla państwa wezwanego wynikną mimo wszystko nadmierne obciążenia, Umawiające się Strony niezwłocznie konsultują się w celu ułatwienia stosowania niniejszego artykułu, włączając w to podjęcie takich środków, jakie mogą być wymagane do ograniczenia bieżących oraz przyszłych obciążeń.

Artykuł 9

Ograniczenia wykorzystywania w celu ochrony danych osobowych i innych

1. Państwo wzywające może wykorzystywać wszelkie dowody lub informacje uzyskane od państwa wezwanego:

- a) do celów własnego dochodzenia lub postępowania karnego;
- b) w celu zapobieżenia bezpośredniemu i poważnemu zagrożeniu jego bezpieczeństwa publicznego;
- c) w swoim postępowaniu sądowym lub administracyjnym innym niż karne bezpośrednio powiązanych z dochodzeniem lub postępowaniem:
 - i) określonym w literze a); lub
 - ii) w odniesieniu do którego wzajemna pomoc prawna została udzielona na podstawie artykułu 8;
- d) do każdego innego celu, jeżeli informacja lub dowód zostały podane do wiadomości publicznej w ramach postępowania dla którego zostały przekazane lub w każdej z sytuacji opisanych w literze a), b) i c); oraz
- e) do każdego innego celu, jedynie za uprzednią zgodą państwa wezwanego.

2. a) Niniejszy artykuł nie stanowi przeszkody dla zdolności państwa wezwanego do nakładania dodatkowych warunków w konkretnym przypadku, jeżeli konkretny wniosek o pomoc nie może zostać wykonany w przypadku braku takich warunków. W przypadku gdy dodatkowe warunki zostały nałożone zgodnie z niniejszą literą, państwo wezwane może wymagać od państwa wzywającego podania informacji w sprawie wykorzystania dowodów lub informacji.

b) Ogólne ograniczenia w odniesieniu do norm prawnych państwa wzywającego w kwestii przetwarzania danych osobowych nie mogą być nakładane przez państwo wezwane jako warunek na podstawie litery a) w celu dostarczenia dowodów lub informacji.

3. W przypadku gdy po ujawnieniu informacji państwu wzywającemu państwo wezwane staje się świadome okoliczności, które mogą spowodować potrzebę postawienia dodatkowego warunku w konkretnym przypadku, państwo wezwane może skonsultować się z państwem wzywającym w celu ustalenia zakresu w jakim dowody i informacje mogą być chronione.

4. Państwo wezwane może zastosować postanowienie dotyczące ograniczenia wykorzystania mającego zastosowanie dwustronnego Traktatu o wzajemnej pomocy prawnej w miejsce niniejszego artykułu, w przypadku gdy spowoduje to mniejsze ograniczenie w wykorzystywaniu dowodów lub informacji niż przewidziano w niniejszym artykule.

5. W przypadku gdy obowiązujący dwustronny Traktat o wzajemnej pomocy prawnej między Państwem Członkowskim a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w chwili podpisania niniejszej Umowy zezwala na ograniczenie obowiązku udzielenia pomocy w odniesieniu do niektórych przestępstw podatkowych, zainteresowane Państwo Członkowskie może oświadczyć, w drodze wymiany dokumentów w formie pisemnej ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki opisanej w artykule 3 ustęp 2, że w odniesieniu do takich przestępstw będzie nadal korzystać ze stosowania postanowienia ograniczającego tego traktatu.

Artykuł 10

Wniosek państwa wzywającego o poufność

Państwo wezwane dokłada wszelkich starań w celu zachowania poufności wniosku i jego zawartości, jeżeli taka poufność jest wymagana przez państwo wzywające. Jeżeli wniosek nie może zostać wykonany bez naruszenia wymaganej poufności, organ centralny państwa wezwanego zawiadamia o tym państwo wzywające, które określa, czy wniosek mimo wszystko powinien zostać wykonany.

Artykuł 11

Konsultacje

Umawiające się Strony, odpowiednio, konsultują się w celu osiągnięcia jak najlepszego wykorzystania niniejszej Umowy, włączając w to ułatwianie rozwiązania wszelkich sporów odnoszących się do interpretacji lub stosowania niniejszej Umowy.

Artykuł 12

Stosowanie tymczasowe

1. Niniejsza Umowa stosuje się w odniesieniu do przestępstw popełnionych przed jej wejściem w życie, jak i po jej wejściu w życie.

2. Niniejsza Umowa stosuje się w odniesieniu do wniosków o wzajemną pomoc prawną złożonych po jej wejściu w życie. Jednakże artykuły 6 i 7 mają zastosowanie w odniesieniu do wniosków czekających na rozpatrzenie w państwie wezwanym w chwili wejścia w życie niniejszej Umowy.

Artykuł 13

Nieodstępowanie

Z zastrzeżeniem artykułu 4 ustęp 5 oraz artykułu 9 ustęp 2 litera b) niniejsza Umowa nie wyklucza powoływania się państwa wezwanego na podstawy do odrzucenia pomocy dopuszczalne na mocy dwustronnego Traktatu o wzajemnej pomocy prawnej lub, w przypadku braku traktatu, na mające zastosowanie jego wewnętrzne zasady prawne, włączając w to sytuację gdy wykonanie wniosku mogłoby naruszyć jego suwerenność, bezpieczeństwo, porządek publiczny lub inne istotne interesy.

Artykuł 14

Przyszłe dwustronne traktaty o wzajemnej pomocy prawnej z Państwami Członkowskimi

Niniejsza Umowa nie stanowi przeszkody dla zawierania, po jej wejściu w życie, dwustronnych umów między Państwem Członkowskim a Stanami Zjednoczonymi Ameryki zgodnych z niniejszą Umową.

Artykuł 15

Wyznaczanie i zawiadamianie

1. W przypadku gdy zostało wyznaczone ministerstwo inne niż Ministerstwo Sprawiedliwości na mocy artykułu 8 ustęp 2 litera b), Unia Europejska zawiadamia Stany Zjednoczone Ameryki o takim wyznaczeniu przed wymianą dokumentów w formie pisemnej określonej w artykule 3 ustęp 3 między Państwami Członkowskimi i Stanami Zjednoczonymi Ameryki.

2. Umawiające się Strony, na podstawie wzajemnych konsultacji dotyczących wyznaczania krajowych organów odpowiedzialnych za prowadzenie dochodzenia i ściganie przestępstw zgodnie z artykułem 4 ustęp 3, zawiadamiają się wzajemnie o wyznaczonych w ten sposób organach krajowych przed wymianą dokumentów w formie pisemnej określonej w artykule 3 ustęp 2 i 3 między Państwami Członkowskimi i Stanami Zjednoczonymi Ameryki. Unia Europejska, w odniesieniu do Państw Członkowskich nieposiadających traktatu o wzajemnej pomocy prawnej ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki, zawiadamia Stany Zjednoczone Ameryki przed taką wymianą o tym, które organy centralne zostały wyznaczone na podstawie artykułu 4 ustęp 3.

3. Umawiające się Strony zawiadamiają się wzajemnie o wszelkich ograniczeniach nałożonych na podstawie artykułu 4 ustęp 4

przed wymianą dokumentów w formie pisemnej określonej w artykule 3 ustęp 2 i 3 między Państwami Członkowskimi i Stanami Zjednoczonymi Ameryki.

Artykuł 16

Terytorialny zakres stosowania

1. Niniejsza Umowa ma zastosowanie:

- a) do Stanów Zjednoczonych Ameryki;
- b) w odniesieniu do Unii Europejskiej, do:
 - Państw Członkowskich,
 - terytoriów, za których stosunki zewnętrzne odpowiedzialne jest Państwo Członkowskie, lub krajów, które nie są Państwami Członkowskimi, względem których Państwo Członkowskie posiada inne obowiązki w odniesieniu do stosunków zewnętrznych, w przypadku gdy tak uzgodniono w drodze wymiany not dyplomatycznych między Umawiającymi się Stronami, i należycie potwierdzono przez właściwe Państwo Członkowskie.

2. Stosowanie niniejszej Umowy wobec jakiegokolwiek terytorium lub kraju, w odniesieniu do których dokonano rozszerzenia zgodnie z ustępem 1 litera b) może zostać wypowiedziane przez każdą z Umawiających się Stron przez pisemne zawiadomienie drugiej Umawiającej się Strony drogą dyplomatyczną, w przypadku gdy zostaje to należycie potwierdzone przez właściwe Państwo Członkowskie i Stany Zjednoczone Ameryki.

Artykuł 17

Przegląd

Umawiające się Strony uzgadniają przeprowadzenie wspólnego przeglądu niniejszej Umowy nie później niż pięć lat po jego wejściu w życie. Przegląd w szczególności odnosi się do praktycznego wykonywania Umowy i może również obejmować kwestie, takie jak konsekwencje dalszego rozwoju Unii Europejskiej w odniesieniu do przedmiotu niniejszej Umowy.

Artykuł 18

Wejście w życie i wypowiedzenie

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia następującego po trzecim miesiącu od dnia, w którym Umawiające się Strony wymieniły dokumenty wskazujące, że zakończyły swoje wewnętrzne procedury w tym celu. Dokumenty te wskazują również, że podjęto kroki określone w artykule 3 ustęp 2 i 3.

2. Każda z Umawiających się Stron może wypowiedzieć niniejszą Umowę w dowolnym czasie przez pisemne zawiadomienie drugiej strony, a takie wypowiedzenie staje się skuteczne po upływie sześciu miesięcy od daty otrzymania takiego zawiadomienia.

Na dowód czego niżej podpisani pełnomocnicy podpisali niniejszą Umowę.

Sporządzono w Waszyngtonie dwudziestego piątego dnia czerwca dwa tysiące trzeciego roku w dwóch egzemplarzach w języku duńskim, niderlandzkim, angielskim, fińskim, francuskim, niemieckim, greckim, włoskim, portugalskim, hiszpańskim i szwedzkim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne.

Por la Unión Europea

For Den Europæiske Union

Für die Europäische Union

Για την Ευρωπαϊκή Ένωση

For the European Union

Pour l'Union européenne

Per l'Unione europea

Voor de Europese Unie

Pela União Europeia

Euroopan unionin puolesta

På Europeiska unionens vägnar

Por los Estados Unidos de América

For Amerikas Forenede Stater

Für die Vereinigten Staaten von Amerika

Για τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής

For the United States of America

Pour les États-Unis d'Amérique

Per gli Stati Uniti d'America

Voor de Verenigde Staten van Amerika

Pelos Estados Unidos da América

Amerikan yhdysvaltojen puolesta

På Amerikas förenta staters vägnar

Nota wyjaśniająca do Umowy w sprawie wzajemnej pomocy prawnej między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi

Niniejsza nota wyjaśniająca odzwierciedla ustalenia odnoszące się do zastosowania niektórych postanowień Umowy w sprawie wzajemnej pomocy prawnej między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki (zwanej dalej „Umową”) uzgodnione między Umawiającymi się Stronami.

W sprawie artykułu 8

W odniesieniu do wzajemnej pomocy prawnej dla organów administracyjnych na podstawie artykułu 8 ustęp 1 - pierwsze zdanie artykułu 8 ustęp 1 nakłada obowiązek udzielania wzajemnej pomocy prawnej wnioskującym organom federalnym Stanów Zjednoczonych Ameryki oraz wnioskującym krajowym organom administracyjnym Państw Członkowskich. Na podstawie drugiego zdania tego ustępu wzajemna pomoc prawna może być również udostępniana innym organom administracyjnym niebędącym organami federalnymi lub lokalnymi. Wykonanie tego postanowienia leży w gestii państwa wezwanego.

Umawiające się Strony uzgadniają, że na podstawie pierwszego zdania artykułu 8 ustęp 1 wzajemna pomoc prawna będzie udostępniana wnioskującemu organowi administracyjnemu, który w chwili składania wniosku prowadzi dochodzenie lub postępowanie w oczekiwaniu na ściganie karne lub przekazanie dochodzenia właściwym organom ścigania, w ramach warunków jego ustawowego upoważnienia, jak opisano zaraz poniżej. Fakt, że w chwili składania wniosku rozważa się przekazanie dochodzenia organom ścigania karnego nie wyklucza możliwości nakładania innych niż karne sankcji przez ten organ. W ten sposób wzajemna pomoc prawna uzyskana na podstawie artykułu 8 ustęp 1 może doprowadzić wnioskujący organ administracyjny do stwierdzenia, że dążenie do postępowania karnego lub przekazania karnego nie byłoby właściwe. Te ewentualne konsekwencje nie naruszają obowiązku Umawiających się Stron do zapewniania pomocy na podstawie tego artykułu.

Jednakże wnioskujący organ administracyjny nie może wykorzystywać artykułu 8 ustęp 1 do wnoszenia o pomoc, w przypadku gdy nie rozważa się ścigania lub przekazania dochodzenia organom ścigania karnego lub w odniesieniu do kwestii, w których postępowanie podlegające dochodzeniu nie podlega sankcji lub przekazaniu dochodzenia organom ścigania karnego na podstawie przepisów prawnych państwa wzywającego.

Unia Europejska przypomina, że przedmiot Umowy w odniesieniu do jej części podlega postanowieniom dotyczącym współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych określonym w tytule VI Traktatu o Unii Europejskiej i że ta Umowa została zawarta w ramach zakresu tych postanowień.

W sprawie artykułu 9

Artykuł 9 ustęp 2 litera b) ma na celu zapewnienie, że na odmowę pomocy ze względu na ochronę danych można powoływać się jedynie w wyjątkowych przypadkach. Taka sytuacja mogłaby powstać, jeżeli po rozważeniu istotnych interesów w konkretnej sprawie (z jednej strony, interes publiczny, łącznie z prawidłowo funkcjonującym wymiarem sprawiedliwości, a z drugiej strony, interesy prywatne) dostarczenie konkretnych danych poszukiwanych przez państwo wzywające mogłoby spowodować tak duże trudności, żeby było rozważane przez państwo wezwane jako istotne powody do odmowy. Szerokie, kategoryczne lub systematyczne stosowanie zasad ochrony danych przez państwo wezwane w celu odmowy współpracy jest więc wykluczone. W związku z tym fakt, że państwo wzywające oraz państwo wezwane posiadają różne systemy ochrony prywatności danych (jak to, że państwo wzywające nie posiada odpowiednika wyspecjalizowanego organu do spraw ochrony danych) lub posiadają różne sposoby ochrony danych osobowych (jak to, że państwo wzywające wykorzystuje sposoby inne niż proces usuwania w celu ochrony prywatności lub rzetelności danych otrzymywanych przez organy przymusu), nie może być jako taki nakładany jako dodatkowy warunek na podstawie artykułu 9 ustęp 2a.

W sprawie artykułu 14

Artykuł 14 przewiduje, że Umowa nie stanowi przeszkody dla zawierania, po jego wejściu w życie, umów dwustronnych o wzajemnej pomocy prawnej między Państwem Członkowskim a Stanami Zjednoczonymi Ameryki zgodnych z Umową.

Jeżeli jakiegokolwiek środki określone w Umowie stwarzają trudności operacyjne dla Stanów Zjednoczonych Ameryki lub jednego lub więcej Państw Członkowskich, takie trudności powinny zostać w pierwszej kolejności rozwiązane, jeżeli jest to możliwe, w drodze konsultacji między zainteresowanym Państwem Członkowskim albo Państwami Członkowskimi i Stanami Zjednoczonymi Ameryki lub, jeżeli jest to właściwe, w drodze procedury konsultacyjnej określonej w Umowie. W przypadku gdy nie jest możliwe rozwiązanie takich trudności operacyjnych wyłącznie w drodze konsultacji, zgodne z Umową byłoby, w odniesieniu do przyszłych umów dwustronnych między Państwem Członkowskim a Stanami Zjednoczonymi Ameryki, przewidzenie operacyjnie wykonalnego mechanizmu alternatywnego, który osiągałby cele poszczególnych postanowień, w odniesieniu do których powstały trudności.
